

Verslag studiereis senioren dierenartsen naar de Elzas en Vogezen 13 t/m 18 mei 2013

Op **maandag** 13 mei vertrok een bus met 40 deelnemers voor de senior-dierenartsenreis. Helaas hadden er 7 van de oorspronkelijk aangemelde deelnemers zich wegens ziekte of omstandigheden moeten afmelden. Van die 40 deelnemers was de meerderheid dierenarts, met daarnaast partners en natuurlijk Frans Sluyters. De bus werd bestuurd door Willie en zoals gebruikelijk was Henk van Dam de reisleader.

De rit voerde ons door Duitsland met uitzicht op erg veel prachtige koolzaadvelden. Tine Beulink heette als voorzitter van de projectgroep reizen iedereen welkom. Ze bekende dat zij als commissie eigenlijk weinig hadden hoeven doen want het meeste werk was snel en goed verricht door Henk en Frans.

In Koblenz wachtte ons een uitstekende gids die veel over zijn stad te vertellen had. Bij de Drei-eck, het samenkomen van Moezel en Rijn bekeken we het standbeeld van keizer Wilhelm I.

We kwamen langs de Kastor-kerk die in 1990 door de toenmalige paus tot Basiliek verheven werd. Op het plein voor de basiliek staat een fontein. Een Franse prefect liet in 1812, in afwachting van de succesvolle veldtocht naar Rusland van Napoleon, de volgende inscriptie daarop aanbrengen:

"A Napoleon le Grand, an. MDCCCXII Memorable

par la Campagne contre les Riusses sous la Prefecture des Jules Doazan." De veldtocht naar Rusland eindigde echter met een nederlaag van Napoleon. De nieuwe, Russische stadscommandant liet in 1814 toevoegen: *"Vue et approuvé par nous, le Commandant Russe de la Ville de Coblence."* In de binnenstad op de Görresplatz zagen we de historische zuil, waarin op 10 boven elkaar geplaatste scènes de geschiedenis van de stad wordt voorgesteld. In een smal straatje bekeken we een gevelbeeld van Hygea, dochter van Aesculapius. Dat er zich daar achter de kijkende groep bij de erotische club 69 van alles afspeelde, daar kwamen we later pas achter. Enkele leden van de groep werden daarna nog bewaterd door de bronzen jongen Schängel, die op onregelmatige tijden een forse waterstraal uitspuwt. Het einddoel van de dag was het hotel Dormotel in Bruchsal.

Na nog een ritje door het Duitse land bereikten we **dinsdag** met het oversteken van de brug over Rijn Frankrijk en daarmee ook meteen ook Straatsburg. Na een wandeling door de stad kwamen we op het plein bij de indrukwekkende Kathedraal Notre-Dame. Het stond ieder vrij de Kathedraal te bezoeken en/of een poosje in de stad rond te kijken. Daarna kregen we met een rondvaart een groter deel van de stad te zien. Het oude deel van de stad met twee keer het passeren van een sluis en ook het nieuwe gedeelte met de EU-gebouwen, de Raad van Europa, het Europese Parlement en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.

In Krautergersheim werd een mooi plekje voor de lunch gevonden op een soort parkeerplein aan het riviertje de l'Ehn. Na het opzetten van de tafel kon het mes in de 18 stokbroden gezet worden. De tomaten en komkommers werden gesneden en de kaas en de ham uitgestald. Aan de dranken ontbrak alleen de karnemelk.

Het volgende doel was Chateau Ht Koenigburg, een kasteel op 757 meter hoogte. Het werd oorspronkelijk in de 12e eeuw gebouwd, maar later verwoest. In 1889 begon keizer Wilhelm II de heropbouw van het kasteel om er een museum van te maken. Binnen zijn er o.a. muurschilderingen, renaissance meubelen en gietijzeren kachels te zien en er is een grote collectie middeleeuwse wapens.

Het kasteel werd door de één kort en door de ander lang bekeken. Voor wie uitgekeken was, was er in het zonnetje een terras met een prachtig uitzicht over het Rijndal en de Elzas. De overnachtingplaats was die dag het Grand Hotel in Munster.

Woensdag reden we via de Route des Crêtes naar de Grand Ballon op ruim 1400 meter hoogte. Het uitzicht kan daar spectaculair zijn en soms zijn de Alpen zelfs te zien. Helaas was er op deze dag geen enkel uitzicht en alleen maar mist. Er lag zelfs nog sneeuw.

We lunchten op een parkeerplaats langs de weg ten Zuiden van Colmar. Grenzend aan wijnvelden en koolzaad. De jonge druifjes aan de struiken werden uitgebreid bekeken. Na de lunch volgde een bezoek aan Colmar waar we een rondleiding kregen door Muriel. We zagen de herinneringen aan beeldhouwer Bartholdi, de maker van het vrijheidsbeeld. We zagen het kleinste huisje van Colmar en een huis dat van 4 miljoen inmiddels was afgeprijsd tot 2 miljoen euro en nog veel meer mooie vakwerkhuisen. En we mochten door de overdekte markt lopen, zonder dat er tijd was iets te kopen.

Vervolgens gingen we naar het wijnhuis van Francois Schmitt in Orschwir. Na een uitleg over de productie van de wijnen, mochten we van veel verschillende wijnen wat proeven. Uiteindelijk is een behoorlijke voorraad onder in de bus verdwenen.

In Mulhouse namen wij onze intrek in het Ibishotel. Aansluitend aan het hotel bevond zich het restaurant a l'Etoile. Daar kregen we de beschikking over de bovenetage. Het diner begon met een stuk Elzasser Flammenkuchen, een heel licht soort pizza. Frans vertelde ons het wonder dat hem in Koblenz was overkomen. Hij was al heel lang op zoek naar de onbekende dochter van Aesculapius. In Koblenz keek het gevelbeeld van Hygea zo misprijzend neer op een erotische winkel, dat Frans daar die onbekende dochter had ontdekt. Als bewijs toonde hij de foto die Tine had gemaakt. Tussen de gangen door klonk het Absyrtus.

Donderdag kwamen we na een mooie rit door Zwitserland, met ook hier veel prachtig gele koolzaadvelden, aan in Frauenthal, een buurtschapje nabij Cham, op 335 m hoogte. Ernst Wondergem, een Nederlandse dierenarts, had ons uitgenodigd een melkveebedrijf in zijn praktijk te bezoeken. We werden welkom geheten door Thomas, samen met een compagnon eigenaar van het bedrijf. Daarnaast was er een medewerker in loondienst en woonden drie gepensioneerde medewerkers nog op het terrein. Zij woonden daar

gratis, maar werkten onbetaald nog steeds mee in het bedrijf. Het bedrijf besloeg een oppervlakte van 125 hectare met 120 stuks vee, voornamelijk Braunvieh. De kalveren werden opgefokt voor de vleesproductie en als melkvee. Een jaar geleden was een prachtige nieuwe stal in gebruik genomen. Met ligboxen en uitloop naar de weide. Alles verliep geautomatiseerd. De veehouder en Ernst en zijn collega gaven uitgebreide uitleg over het een en ander. Thomas gaf uitleg bij de melkrobot en de dierenarts in het laboratorium.

Ernst ging daarna met ons mee voor een busritje. Hij vertelde over zijn loopbaan en zijn werk hier in Zwitserland. Hij is bijna 30 jaar dierenarts, waarvan de laatste 7 jaar op de huidige werkplek. Zijn

werkgebied beslaat zo'n 20 x 30 km. De busreis ging via een prachtig mooi bergweggetje de Rigi-berg op. Een weggetje waarover Willie, als hij alles vooraf had geweten, waarschijnlijk niet was gaan rijden. In een van de bochten lukte het pas na enkele keren steken om weer op het juiste pad te komen. De eerstejaars deelnemers aan de reis hadden meteen het idee dat het wel eens hun laatste reis kon zijn. Uiteindelijk konden we onder applaus voor Willie toch verder naar boven. Boven bleek een mooi wandelpad te liggen, met velden met bloemen en een prachtig uitzicht op het Vierwoudstedenmeer.

Frans had gevraagd of we allemaal onze leeftijd in maanden op wilden geven en had uit die gegevens berekend dat de gemiddelde leeftijd in de bus 72,5 jaar was.

Die avond stond er een heerlijke Choucroute op het programma, een echte Elzasser zuurkoolschotel. Opnieuw apart in het zaaltje kon er volop gezongen worden en droeg John Akkermans "De oude man" voor.

Vrijdags verplaatsten wij ons naar Nancy. Via Thann en Gerardmer verlieten we de Elzas. Het volgende doel was Baccarat. Het plan om daar de kristalfabriek te bezoeken ging niet door omdat het museum gesloten was. In Luneville bezochten we de "Versailles"-tuinen bij het kasteel, met veel viooltjes, vergeetmijnetjes en klaprozen. In Nancy was het even een stukje wandelen naar de Place Stanislas, met de 18e-eeuwse bouwwerken, die op de lijst van Werelderfgoed van de UNESCO staan. Centraal op het grote plein staat een

standbeeld van Stanislas en rondom zijn er met "goud" afgewerkte hekken en pilaren. Het was de moeite waard een tijdje daar rond te lopen en desgewenst ook de grote kerken te bezoeken. En gelukkig was er voldoende tijd om nog even op een terrasje neer te strijken. De nacht werd doorgebracht in Hotel Campanile in Nancy.

Op **zaterdag** was het eerste doel een benzinstation in Luxemburg om daarna een bezoek te brengen aan de stad Luxemburg. Met een goed Nederlands sprekende gids in de bus maakten we eerst een rondrit door de buitenwijken, met veel banken en Europese gebouwen. En daarna bekeken we wandelend de binnenstad en de vestingwerken.

Terug in Nederland werd in Velden door Brasserie De Zeuten Inval voor het diner op ons gerekend. Tine evalueerde de reis en bedankte iedereen. Frans bracht chauffeur Willie onze dank over met een enveloppe met inhoud. Henk werd met een "ja dat voelen wij" bedankt. Daarna werden de tevreden reizigers afgezet in respectievelijk Cuyk, Bunnik en Deventer.

Hennie Haddingh

